

УДК 657.631.8

Письменна М. С.

Кіровоградська льотна академія
Національного авіаційного університету

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ОСНОВИ АУДИТУ ДЕРЖАВНИХ ЗАКУПІВЕЛЬ ЯК РІЗНОВИД КОНТРОЛЮ

У статті розглянуто державні закупівлі як підконтрольний об'єкт, виділено аудит сфери державних закупівель як різновид контролю, розглянуто методологічні особливості державних закупівель як підконтрольний об'єкт та особливості завдань залежно від різновидів аудиту відповідно до міжнародної практики.
Ключові слова: аудит державних закупівель, різновиди контролю, цілі державного аудиту.

Постановка проблеми. Імплементация норм системи державних закупівель до норм європейського права та використання кращої практики контролю європейських країн стали пріоритетними напрямками в діяльності державних інституцій. Попри те, що урядом України не вжито заходів щодо запровадження механізму прозорого розподілу коштів державного бюджету, сфера державних закупівель зазнала суттєвого реформування [1]. Поетапне впровадження електронних закупівель – з 1 квітня 2016 р. обов'язково для центральних органів влади та монополістів, а з 1 серпня 2016 р. – для всіх інших державних замовників – дало змогу забезпечити реалізацію міжнародних принципів прозорості та відкритості. Про це свідчить міжнародна премія у сфері закупівель World Procurement Award 2016, яка була присуджена команді Міністерства економічного розвитку і торгівлі та визнання реформи державних закупівель найкращою реформою 2015 р. за результатами опитування, проведеного Національною радою реформ, а також отримання статусу show-case як винятковий приклад електронізації публічних закупівель від EBRD та Open Contracting Partnership.

В Україні обсяг державних закупівель є суттєвим. Так, у 2015 р. він становив 303,69 млрд. грн., із них 193,0 млрд. грн. – за процедурами у рамках Закону України «Про здійснення державних закупівель» та 111,69 млрд. грн. – без використання процедур (допорогові закупівлі), що в цілому більше показників 2014 р. на 53 млрд. грн., або на 21%. Окрім того, зросла й кількість укладених договорів державними замовниками з 88 до 104 тис., або на 18% [2]

Державні закупівлі являють собою складну, багатофакторну систему, постійно контролювану і жорстко регульовану державою. Врегульованість і контрольованість безпосередньо пов'язані з природою державних закупівель, які виступають важливим системоутворюючим елементом, адже саме через закупівлі відбувається трансферт фінансових потоків держави в різні сектори економіки. Вважається, що від ефективності сектора державних закупівель багато в чому залежить успішність функціонування державного сектора в цілому [3].

Функціональна неефективність здійснюваних закупівель за державні кошти спричинена фактами нецільового або непродуктивного використання бюджетних коштів. Експерти називають різні чинники неефективності систем державних закупівель, але серед основних факторів – неякісне управління, корупція і недостатність внутрішнього і зовнішнього контролю.

Питання недостатності контролю у цій сфері стосується не стільки кількісних характеристик проведених контрольних заходів, скільки якісних – його спрямування на конкретні об'єкти та

методичне забезпечення, які в сукупності створюють умови для підвищення ефективності контролю.

Так, за результатами роботи Рахункової палати України в 2015 р. проведено 38 аудитів державних закупівель, унаслідок яких виявлено порушень на суму 845,9 млн. грн. Із загальної кількості охоплених аудитом коштів трьох областей у 2013 – I півріччі 2015 рр. у сумі 2,7 млрд. грн. замовниками з порушенням законодавства здійснено закупівель на суму 477,9 млн. грн., з яких сплачено виконавцям 134,2 млн. грн. [1]. Чи достатньо ефективними були дії Рахункової палати, зважаючи на складність самого підконтрольного об'єкту перевірки використання коштів на державні закупівлі? Порушення під час здійснення державних закупівель мали системний характер (за свідченнями контрольного органу) і допускалися на всіх стадіях проведення процедур закупівель, що негативно впливало на досягнення максимального результату під час використання бюджетних коштів. Результативність перевірки продемонстровано у звіті контрольного органу, а от висновок про системність порушень засвідчує неефективність усієї системи контролю сфери державних закупівель.

Як актуалізація тематики дослідження виступає зростаюче значення державних закупівель у сучасних умовах. Головна причина цього полягає в особливостях формування сучасної державної бюджетної політики, пріоритети й цілі якої певною мірою знаходять відображення в загальній державній політиці у сфері державних закупівель. Реалізація державного бюджету неминуче стикається з низкою проблем, центральною з яких виступає наявність бюджетного дефіциту. Державні закупівлі одночасно виступають витратною статтею бюджету й інструментом досягнення стратегічних орієнтирів у сфері підвищення добробуту суспільства.

Велика кількість публікацій на тему діяльності у сфері державних закупівель, а також досягнення ефективності цієї системи через застосування управлінських функцій в умовах імплементції європейських норм державних закупівель засвідчує актуальність проблематики на рівні держави та окремого підприємства замовника.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У вітчизняній літературі питання державних закупівель розглядається переважно на макrorівні: національному, регіональному чи галузевому (В. Гесць, О. Горняк, Т. Затонацька, М. Звєряков, Є. Крикавський, В. Лагутін, І. Лютий, О. Міняйло, В. Плескач, А. Савченко). На рівні компанії концепція здійснення закупівель досліджувалася переважно для приватних компаній і зводилася до питань ефективності управління прибутком як кінцевим результатом закупівель-

ного процесу на підприємстві (В. Коноваленко, Ю. Пономарьова). Роботи І. Апопія, А. Дьоміна, М. Колонтирської, О. Підцерковного, Б. Студенцова, Л. Шевченко присвячено вивченню правової природи відносин у сфері державного замовлення загалом або окремих його аспектів. Окремі роботи включали дослідження контролю державних закупівель, констатуючи його недосконалість, однак пропозиції стосувалися переважно запровадження дії інституцій громадського контролю.

У зарубіжній літературі питання впливу системи державних закупівель на досягнення рівня розвитку країни отримало серед учених більше уваги (Дж. Б'юкенен, Ш. Вей, Г. Вестрінг, Р. Гобарт, А. Девіс, Дж. Кейнс, Дж. Стігліц, М. Фрідмен, А. Томпсон та ін.), хоча теоретичні основи державних закупівель на рівні компанії висвітлено лише частково у фундаментальних роботах Р. Баллоу, Ф. Котлера, І. Плоумена, Р. Шонбергера.

Багато дослідників розглядають окремі аспекти аудиту ефективності та контролю у сфері витрачання бюджетних коштів у площині організації системи контролю державних коштів та методичного забезпечення контрольних дій (С. Бардаш, М. Бондар, І. Дрозд, Н. Дорош, Г. Давидов, А. Любенко, В. Максимова, О. Петрик, В. Рудницький, Ю. Слободяник, В. Шевчук). Однак у них не пропонується конкретних рішень у частині інструментів розробки і впровадження принципів і методів аудиту державних закупівель.

Окрім того, часто відбувається підміна концепції державного аудиту поняттям державного контролю, що призводить до розмивання меж об'єкта дослідження, а в контексті державних закупівель таких досліджень не проводилося взагалі.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. В умовах актуальності питання контролю сфери державних закупівель задля ефективності та результативності використання бюджетних коштів (що підкреслюють численні публікації в Інтернет-середовищі з приводу роботи електронних майданчиків для аукціонів щодо державних закупівель) виникає необхідність у створенні методичних основ контролю у цій сфері, у т. ч. в умовах використання інформаційних технологій. Однак нині увагу до обґрунтування та впровадження інструментів контролю виявляють переважно представники бізнес-спільноти, а академічні кола ще недостатньо залучені у вивчення питання. Тому більшість досліджень носять вузькоспеціалізований і практичний характер, а на фундаментальному, теоретичному рівнях проблема залишається слабо проробленою.

Таким чином, наукові дослідження не встигають реагувати на зростаючий попит на розробку інструментів контролю сфери державних закупівель. Так, наприклад, згідно з опитуваннями автора, 89% українських компаній не мають систем внутрішнього контролю над здійсненням державних закупівель. Відсутність методологічної бази для реалізації контрольних заходів на рівні замовників (розпорядників бюджетних коштів) державних закупівель визначило необхідність даного дослідження.

Мета статті полягає в поглибленні засад теоретико-методичного забезпечення контрольних та експертно-аналітичних заходів, пов'язаних із питаннями проведення аудиту у сфері закупівель, як окремого різновиду контролю.

Виклад основного матеріалу дослідження. Закупівельна діяльність є найважливішою скла-

довою частиною управління будь-якою організаційною системою. У загальному випадку закупівлі являють собою процес придбання у стороннього постачальника за гроші різних матеріальних і нематеріальних активів, робіт і послуг.

Системність перебігу закупівельного процесу передбачає, що в його сферу потрапляє не тільки предмет поставки, а й взаємини залучених до нього сторін. У сучасному світі закупівельна діяльність не зводиться тільки до питань базових умов закупівель та оформлення взаємовідносин із зовнішніми або внутрішніми постачальниками. Сьогодні існує ціла низка гібридних форм поставки, а рішення про закупівлі передбачають деталізацію таких додаткових характеристик, як дизайн, якість, умови пост продажного обслуговування, можливості майбутніх поставок і т. ін.

Держава завжди була і залишається найбільшим замовником практично в усіх напрямках закупівель, оскільки функція закупівель від початку властива всім рівням державного управління.

Розглянувши погляди низки науковців, ми з'ясували, що вони вкладають різне значення в термін «державні закупівлі». Російські вчені під цим терміном розуміють діяльність державних органів влади, державних установ та уповноважених агентів із придбання товарів, робіт і послуг у рамках здійснення покладених на них функцій і завдань. Зазначені функції і завдання носять різноманітний характер, виражений у формах і масштабах здійснюваної закупівельної діяльності [4].

Ми виходимо з висновку, зробленого І. Влячко, що саме державні закупівлі на відміну від закупівель приватних споживачів передбачають низку засобів для досягнення різних політичних, економічних та юридичних цілей, у тому числі на шляху до створення, а на сьогодні – і функціонування, спільного ринку ЄС [5].

Г. Пінькас зазначає спрямування державної закупівельної діяльності на повноцінну реалізацію програм соціального розвитку та економічного зростання держави, а А. Зубар – на забезпечення суспільних потреб та регулювання економічних процесів [6; 7].

Розглядаючи державні закупівлі як підконтрольний об'єкт, виходимо зі специфіки, яка полягає в тому, що під час їх здійснення однією зі сторін є представник державних інтересів.

Використання в даній роботі терміну «державні закупівлі» відображає вітчизняну практику нормативного слововживання, але не може розглядатися як безперечний. У міжнародній практиці використовується більш ємне і широке поняття public procurement, коректний переклад якого означає «громадські закупівлі». Аналіз показує, що останнє поняття ширше і несе більш ємне смислове навантаження, що підкреслює громадський, публічний характер операцій, здійснюваних в інтересах суспільства в цілому, а не тільки державних органів влади. Водночас, згідно з чинним вітчизняним законодавством, державні закупівлі розглядаються вужче, оскільки спрямовані на «забезпечення державних потреб».

Державний контроль у сфері державних закупівель за своєю природою повинен розглядатися як частина державного регулювання та державного управління.

Контроль у сфері державних закупівель може приймати різні форми. Однією з широко застосовуваних форм контролю виступає моніторинг системи закупівель. Але моніторинг являє собою

тільки «процес, але не результат». Це пасивна форма контролю, що забезпечує функцію відстеження, але не перевіряє умови функціонування контрольованої системи.

Найбільш затребуваною формою контролю у сфері державних закупівель у сучасному світі став аудит. Одним із найважливіших напрямів його вдосконалення і розвитку є створення інституту аудиту у сфері державних закупівель. Аудит представляє собою проведену на системній основі незалежну перевірку записів, операцій або результатів (як фінансових, так і нефінансових), представлених у звітності підконтрольного суб'єкта. Аудит у сфері державних закупівель передбачає проведення комплексу аудиторських процедур і оціночних заходів, спрямованих на підтвердження даних про здійснювані закупівлі, оцінку ефективності проведених закупівельних операцій і витрачання бюджетних коштів, обґрунтованості та законності дій сторін, пов'язаних з укладенням та виконанням державного закупівельного контракту.

У міжнародній практиці аудит державних закупівель часто називається також Contractual Auditing (контрактний аудит). Як правило, між двома зазначеними термінами не робиться принципових відмінностей, тому обидва поняття розглядаються як синонімічні. Разом із тим очевидно, що слід розмежувати два принципово важливі рівня державного контролю у сфері закупівель:

1) макрорівень (стратегічний) контроль і оцінка системи державних закупівель, тобто сукупність інституційних та організаційних механізмів, у рамках яких реалізуються стратегічні цілі і завдання держави, його окремих міністерств, відомств та інфраструктурних цільових програм;

2) мікрорівень – контроль та оцінка реалізації окремих закупівельних контрактів або їх сукупності, а також окремого закупівельного циклу.

На думку автора, поняття аудиту державних закупівель більшою мірою відповідає першому напрямку, тоді як поняття «внутрішній аудит державних закупівель» – другому. Однак такий розподіл не є очевидним і в умовах відсутності єдиної термінологічної бази не може розглядатися як визначальний.

Нині відсутні будь-які регламентаційні міжнародні документи з проведення аудиту у сфері державних закупівель, тому під час проведення аудиту у цій сфері державні аудитори змушені спиратися на власні методичні розробки та внутрішні інструкції.

Відсутність загального стандарту ускладнює формування єдиного методологічного підходу і потребує узагальнення міжнародної практики. У своїй діяльності державні аудитори змушені спиратися на внутрішній досвід проведення такого роду перевірок, а також на систему наявних міжнародних стандартів аудиту, пряме застосування яких без урахування специфіки закупівельних відносин виявляється недостатнім.

Незважаючи на те що системи державних закупівель у різних країнах можуть значно відрізнятися, вони зазвичай мають кілька загальних характеристик, включаючи підзвітність, ефективність і прозорість. У зв'язку із цим виникає питання про побудову сучасної концепції аудиту державних закупівель і виробленні методологічних підходів, що дають змогу реалізувати зазначену концепцію.

Слід визнати, що в міжнародній практиці аудиту державних закупівель використовуються різні підходи, і можна ідентифікувати інші види аудиту, що дають змогу, наприклад, підтвердити правильність підготовлених закупівельних планів, надійність окремих елементів системи управління закупівель, фінансовий ефект від здійснених операцій і т. ін.

Таблиця 1

Напрями аудиту державних закупівель

№	Напрямок аудиту	Зміст контрольних заходів
1	Аудит переддоговірної стадії	Процедури контролю на етапі, що передують формальному укладенню договору. За видом відповідає попередньому аудиту, але не обов'язково буде зведений до нього. Перевірка питань щодо обґрунтованого і законного проведення основних переддоговірних процедур.
2	Аудит специфікації замовлення і укладення контракту на проведення державних закупівель	Аудит специфікацій і правильність процедури планування і визначення предмету державних закупівель. Завданнями аудиторів є оцінка обґрунтованості висунутого попиту, відповідність вартості замовлення встановленими лімітами бюджетних обмежень, формування якісних критеріїв виконання замовлення, а також законність і правильність дотримання законодавства під час підписання договору на закупівлю.
3	Аудит проведення торгів	Перевірка дотримання процедур електронних торгів, і правила їх проведення. Перевірка визначення закупівлі допорогових сум та закупівель за іншими (спрощеними) схемами, підставами. Аудитори повинні підтвердити не тільки формальну відповідність здійснюваних торгів установленим процедурам, а й виявити слабкі ланки або ділянки наявних процедур, що дають змогу знаходити способи їх неформального порушення.
4	Аудит кінцевих результатів закупівель	Виявлення можливих невідповідностей очікуваних результатів; низька якість поставлених товарів, робіт, послуг; необґрунтоване завищення або зміна закупівельних цін; інші порушення. Крім того, аудиту підлягає кінцева ефективність проведених закупівель з урахуванням установлених критеріїв оцінки такої ефективності. Аудитори оцінюють вплив і наслідки реалізації закупівель на результати (показники) розвитку та виконання функцій державного замовника.
5	Аудит шахрайства	Виявлення порушень, шахрайських дій, корупційних схем, незаконних операцій, конфлікту інтересів і т. д.
6	ІТ-аудит державних закупівель	Верифікація технологій і програмних рішень у сфері державних закупівель (ІТ-аудит), їх безпосереднє використання (аудит в інформаційних системах). Методи і форми інформаційного аудиту доповнюються технологічними складниками. Загальна оцінка спрямована на виявлення можливості забезпечити прозорість та підконтрольність будь-яких операцій, здійснюваних із застосуванням сучасних інформаційних технологій.

Прийнята в кожній країні схема проведення закупівель має свої правові, інституційні та технологічні особливості, тому детальна єдина і повністю уніфікована схема організації державних закупівель навряд чи може бути побудована. Разом із тим на основі міжнародного та вітчизняного досвіду можна виділити деякі загальні проблемні області у сфері державних закупівель, поставивши їм у відповідність ключові напрями контролю.

На цій основі може бути побудована додаткова класифікація аудиту за основними напрямками контролю. У цьому разі аудит буде орієнтуватися на більш детальний розгляд або окремих процедур закупівельного контракту (наприклад, аудит переддоговірної стадії, специфікації замовлення і т. д.), або на специфічні елементи процесу державних закупівель (наприклад, IT-аудит у сфері закупівель), або на реалізацію конкретних локальних цілей і завдань, поставлених перед аудитором (наприклад, виявлення неправомірних дій, фактів корупції, оцінка прозорості, оцінка стратегії реалізації програми і т. д.). Таким чином, можна розрізнити як мінімум такі напрями аудиту, представлені в табл. 1.

Представлений перелік відображає ключові напрями проведення аудиту у сфері державних закупівель і може бути деталізований для цілей більш конкретних завдань аудиту. Слід додати, що для кожного з напрямів має бути сформовано відповідне методологічне забезпечення або розроблені спеціальні опитувальні листи й окремі методичні керівництва, що визначають дії аудитора з перевірки конкретної проблемної області.

Крім того, міжнародний досвід державного аудиту у сфері закупівель виокремлює такі області для аудиту та контролю, як екологічні закупівлі, управління у сфері закупівель, дотримання етичних вимог і т. д. Розгляд кожного із зазначених напрямів виходить за рамки цього дослідження, однак ці напрями розглядатимуться, коли вітчизняна практика контролю потребуватиме таких методик.

На рівні концептуального підходу до аудиту державних закупівель керується традиційним розподілом аудиту за його видами: аудит відповідності, фінансовий аудит, аудит ефективності. Саме такий підхід був використаний у практичному посібнику «Аудит державних закупівель», запропонованому INTOSAI як базове керівництво під час аудитів державних закупівель [8].

Аудит державних закупівель як самостійний напрям аудиту має специфічний підконтрольний об'єкт – державну закупівельну діяльність. У методологічній площині такий аудит базується на виконанні всіх згаданих видів аудиту за такими ідентифікованими завданнями:

- оцінка відповідності застосовується для перевірки правильності застосування законодавчих норм, правил, нормативів шляхом проведення процедур відповідності;
- оцінка ефективності та результативності укладених контрактів (тобто аналіз їх кінцевої ефективності, результативності та економічності) – підтвердження виконання (ефективності);
- підтвердження обґрунтованості та правильності фінансових параметрів закупівельних контрактів як із точки зору дотримання вимог до витрачання бюджетних коштів, так і з позицій правильності бухгалтерського оформлення – фінансовий аудит.

Будь-яких інших цілей і завдань під час проведення аудиту державних закупівель не виникає або вони є підцілями і впливають із вищезазначених.

Таким чином, аудит у сфері державних закупівель охоплює не тільки три розглянуті види аудиту, а й відповідно до завдань контролює правильність усього процесу закупівель.

Відповідно до міжнародної практики, зовнішній аудит серед інших підконтрольних об'єктів розглядає системи внутрішнього обліку і внутрішнього контролю замовника (розпорядника бюджетних коштів). Ці системи можна розглядати як складові частини попереднього контролю, дієвість якого буде визначена під час зовнішнього аудиту, який, як правило, відбувається після факту проведення державних закупівель. Спільними підконтрольними об'єктами при цьому можуть бути конфлікт інтересів (неправомірний вибір постачальника), нечесна і неконкурентоспроможна практика у сфері закупівель

Проведення аудиту державних закупівель означає зосередження уваги на конкретній діяльності державного управління.

Глобальна стратегія державного аудиту у сфері державних закупівель, виходячи з практики його здійснення в країнах світу, визначає ці та інші необхідні оцінки, які можна узагальнити в таких завданнях, як:

- вивчення діяльності державних закупівель у рамках фінансового аудиту, аудиту відповідності або під час оцінки ефективності роботи певного державного органу;
- вивчення певних сфер і процедур установ або державних програм за різними галузями національної економіки (наприклад, будівництво, медична сфера, природоохоронна діяльність та ін.);
- оцінка ефективності або вигоди, які є наслідком певних закупівель;
- вивчення порядку планування та організації закупівель на рівні уряду чи окремих розпорядників бюджетних коштів, висновки про поліпшення або дискусійні питання (наприклад, рішення на користь централізованих або децентралізованих закупівель);
- перевірка доцільності конкретних правил і відповідності вимог і дій, ужитих як реакція керівництва на виявлені порушення цих правил;
- вивчення ризиків і інструментів, які використовуються для контролю шахрайства і корупції у сфері закупівель.

Цілі аудиту, завдання й аспекти перевірки та оцінки будуть залежати від обраного підходу і можуть включати в себе велику кількість різноманітних питань. Відповідно, перевірка може бути виконана по всіх етапах циклу державних закупівель.

Висновки. На основі проведеного аналізу сутності державних закупівель здійснено розмежування понять «закупівлі» і «державні закупівлі» в частині важливості кінцевих результатів та учасників процесу. Встановлено, що масштабність та складність процедури здійснення державних закупівель, вплив на соціальну функцію держави, високий ризик корупційності потребують на організаційному та методологічному рівнях виокремлення серед різновидів контролю окремого напрямку перевірки – аудиту державних закупівель.

Розглянуто методологічні особливості державних закупівель як підконтрольного об'єкту,

наслідком чого стало визначення напрямів (завдань) аудиту у сфері державних закупівель.

Уточнено завдання перевірки у сфері державних закупівель у контексті видів державного аудиту, які відповідають міжнародним стандартам: аудит відповідності, фінансовий аудит та аудит ефективності.

Запропоновано на засадах стандартизації вирішити

питання методологічної єдності щодо проведення процедур аудиту у сфері державних закупівель.

Напрями подальших досліджень доречно присвятити розробці стандарту в контексті структури стандартів міжнародної організації вищих органів контролю ІНТОСАІ щодо аудиту державних закупівель, який би враховував світову практику процесів закупівель для потреб держави.

Список літератури:

1. Звіт Рахункової палати України за 2015 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://www.acrada.gov.ua/docscatalog/document/16748714/Zvit_RP_2015.pdf.
2. Невдаха М. Що ж відбувалося в «паперових» тендерах в 2015 році / М. Невдаха [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://prozorro.gov.ua/ua/blog/2724/>.
3. Овсянюк-Бердадіна О.Ф. Державні закупівлі: макроекономічний аспект / О.Ф. Овсянюк-Бердадіна // Наука молода : зб. наук. праць ради молодих учених ТДЕУ. – 2006. – № 5. – С. 5–7.
4. Новые технологии государственного управления в зеркале канадского и российского опыта : [монография] / Под ред. А.М. Марголина и П. Дуткевича. – М. : Моск. городск. ун-т управления Правительства Москвы, 2013. – С. 71–79.
5. Влялько І.В. Доктринальні підходи до правової регламентації сфери державних закупівель в ЄС / І.В. Влялько // Юридична Україна. Щомісячний правовий часопис. – 2007. – Вип. 12. – С. 86–92.
6. Пінькас Г.І. Особливості класифікації державних закупівель / Г.І. Пінькас // Постигането на висшего образование – 2008 : зб. тез доповідей за матеріалами 4-ї Міжнародної науково-практичної конференції : Т. 4. Икономики. – София : Бял ГРАД-БГ, 2008. – С. 88–91.
7. Зубар В.В. Надання преференції у сфері державних закупівель вітчизняним виробникам / В.В. Зубар // Держава та регіони. Серія: «Державне управління». – 2009. – № 4.
8. Public Procurement Audit [Електронний ресурс]. – Режим доступу : URL:<http://www.tcontas.pt/pt/publicacoes/outras/PublicProcurementAudit.pdf>.

Письменная М. С.

Кировоградская летная академия
Национального авиационного университета

КОНЦЕПТУАЛЬНЫЕ ОСНОВЫ АУДИТА ГОСУДАРСТВЕННЫХ ЗАКУПОК КАК РАЗНОВИДНОСТЬ КОНТРОЛЯ

Резюме

В статье рассмотрены государственные закупки как подконтрольный объект, аудит сферы государственных закупок выделен в качестве разновидности контроля, рассмотрены методологические особенности государственных закупок как подконтрольного объекта и особенности задач в зависимости от разновидностей аудита в соответствии с международной практикой.

Ключевые слова: аудит государственных закупок, разновидности контроля, цели государственного аудита.

Pysmenna M. S.

Kirovograd Flight Academy of
National Aviation University

CONCEPTUAL BASIS OF PUBLIC PROCUREMENT AUDIT AS A KIND OF CONTROL

Summary

Public procurement as a controlled item has been considered, the audit of public procurement has been highlighted as a kind of control, methodological features of public procurement as a controlled object and features of tasks depending on the kinds of audits in accordance with international practice have been investigated as well.

Keywords: audit of public procurement, types of control, objectives of state audit.